

for nærmere Overvejelse mellem anden og tredje Behandling, thi det er rigtigt, hvad det ærede Medlem antydede, at der i Ministeriet arbejdes stærkt paa saa hurtigt som muligt at fremsætte Forslag til Lov om en Ændring i Bestyrelsen af de grønlandske Forhold. Paa Grund af Ministerens Sygdom ere Forhandlingerne i Ministeriet om denne Sag blevne forsinkede, og jeg vil ønske, at hele dette Forhold kan blive taget op til en samlet Overvejelse. Jeg henstiller som sagt til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage, saa skal denne Sag inden tredje Behandling blive Genstand for nærmere Forhandling mellem Ministeriet og Udvalget.

Vi komme saa til de Samraad, der have været afholdte angaaende Indenrigsministeriets Budget. Under § 14 træffe vi Spørgsmaalet om, hvorledes Tilskuddet til de tekniske Skoler i Provinserne i Fremtiden skal fordeles. Jeg tror, det er rettest, at man beholder den Fordelingsmaade, man hidtil har haft. Den har efter min Mening vist sig retfærdig og rimelig, og det er vanskeligt at begynde en helt ny Fordelingsmaade. Man vil neppe komme til større Retfærdighed, snarere kommer man til mindre Retfærdighed ved nye Fordelingsregler. De Forslag, der have været fremsatte for mig angaaende saadanne, have ikke tiltalt mig, og jeg tror derfor, det er bedst at blive ved den Ordning, vi have haft i en Række af Aar.

Spørgsmaalet om Bevilling til Fagskolerne skal blive Genstand for nærmere Overvejelse mellem anden og tredje Behandling og ligeledes Spørgsmaalet om Tilskud til Dansk Kunstflidsforening. Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) havde Ret i, at det Spørgsmaal berører ikke alene vort eget Land, men ogsaa Bilandene.

Spørgsmaalet om Bidrag til Arbejdsløshedskasserne anbefaler jeg at lade hvile til næste Aar. Næste Aar skal Loven om Arbejdsløshedskasser til Revision, og det er derfor bedst at tage dette Spørgsmaal op, naar der foreligger en almindelig Revision af denne betydningsfulde og omfattende Lov.

Spørgsmaalet om Tilskud til Redningshjem har ogsaa været Genstand for Samraad. Det er muligt, at disse Drankerbjerge bør beholde den Understøttelse, de hidtil have haft, men det maa rigtignok være paa Vilkaar af, at der bliver ført Tilsyn med, hvorledes Tilskuddene anvendes. Det gaar nemlig neppe an, at man har en saadan Ordning, at Drankerne i et Par Maaneder af Aaret, naar Vinteren klemmer

til, og det er drøjt at gaa omkring og betle, kunne ty til disse Hjem og faa fri Kost og Ophold der for saa senere at gaa ud igen paa den gamle Maade. Der er for mig fremkommet forskellige vel begrundede Udtalelser om, at der bør være større Kontrol med Redningshjemmene, og jeg mener det derfor rettest, hvis man vedblivende vil give det Bidrag, der hidtil har været ydet til disse Hjem, at man da enes om et Tilsyn med dem.

Spørgsmaalet om Refusion af Taksationsomkostningerne ved Husmandskreditforeningerne har ligeledes været Genstand for Samraad. Det er fuldstændig rigtigt, at der er ikke faa Medlemmer af Husmandskreditforeningerne, der ikke burde have Taksationsomkostningerne refunderede ved Laan i disse Foreninger. Der er større Ejendomsbesiddere, der have smaa Huse og se deres Fordel ved at søge Laan i Husmandskreditforeningerne for lettere at kunne realisere disse Huse, og der er en Mængde Villaejere, som bygge Villæer til Udlejning og søge Laan i disse Foreninger, idet de kunne faa Laan, naar Taksationsværdien ikke er over 10,000 Kr. Disse Folk burde efter min Mening i adskillige Tilfælde ikke have Godtgørelse af Statskassen. Jeg skal derfor gøre mit til at formaa Indenrigsministeriet til at henvende sig til de to Husmandskreditforeningers Bestyrelser — vi have jo 2 saadanne Foreninger her i Landet — og bede dem tage under Overvejelse, hvorledes man ved en Ændring i deres Vedtægter eller maaske ved Lov kunde faa en Forandring heri, saa at Husmandskreditforeningerne selv sorterede deres Interesser og afgjorde, hvem af disse der kunde gaa ind under det almindelige Begreb Landarbejdere og faa Halvdelen af Taksationsomkostningerne godtgjort af Statskassen, og hvilke andre Laansøgere der bør henvises til selv at afholde Udgifterne. Men det kan ikke ske ved et Pennestrøg paa Finansloven. Enten maa der ske en Ændring i Loven eller en Ændring i de vedkommende Foreningers Statutter, og jeg skal som sagt foranledige, at der bliver indledet en Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Husmandskreditforeningerne om denne Sag.

Angaaende Spørgsmaalet om en Revision af Sygekasserne skal jeg sige, at den ærede Ordfører har Ret i, at det er et noget beklageligt Resultat, der er kommet ud af Undersøgelserne. Det har vist sig, at der har fundet ikke saa faa Uregelmæssigheder Sted i adskillige Kasser, og der er ikke faa Kasser, hvor der er en yderst mangelfuld